

BMC

YACHT GROUP

Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp

september 2019

Partners in verbetering

Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp

BMC, dr. Ansgar Willenborg (in nauwe samenwerking met dr. Channa Al, Chantal Dirkes, Jaël Elkerbout, Peter van Osch, Nanja Willemsen en Ruurd Firet)

Inhoudsopgave

---

1. Inleiding	6
2. Een voorbeeld: hulp voor Yasmin	7
3. Waardegedreven werken	8
4. Effectieve samenwerking vraagt om een passende organisatie	8
5. Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp	10
6. Waardegedreven werken voor Yasmin	13
7. Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp biedt kansen	15

Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp

Waardegedreven werken krijgt in de jeugdhulpverlening steeds meer navolging. Meer en meer richten professionals en organisaties zich op het realiseren van toegevoegde waarde voor kinderen of jongeren en de gezinnen waarin zij opgroeien. Ook in het onderwijs focussen steeds meer scholen op de individuele mogelijkheden en behoeften van al hun leerlingen (bijvoorbeeld in ontwikkelgericht onderwijs). Je zou denken dat een waardegedreven samenwerking tussen jeugdhulpverlening en onderwijs een logische en gewenste volgende stap is. Maar dat blijkt in de praktijk vaak weerbarstig te zijn. Het gebeurt nogal eens dat bijvoorbeeld de centrale plaats van de onderwijsdoelen op een school een remmende werking heeft op de samenwerking. Deze verhandeling over waardegedreven werken in onderwijs én jeugdhulp samen laat zien hoe een gemeenschappelijke werkwijze eruit kan zien. Een gemeenschappelijke aanpak helpt professionals in onderwijs en jeugdhulp om aan de behoeften van individuele kinderen en/of gezinnen te voldoen en samen aan betere onderwijsresultaten te werken.

Een voorbeeld: hulp voor Yasmin

Yasmin (7 jaar, groep 4, niet-westerse achtergrond) heeft er moeite mee zich te concentreren in de klas. Dit belemmert haar werkhouding in hoge mate, met als gevolg lagere resultaten voor taal en rekenen dan je van haar zou mogen verwachten. Victor (42 jaar, tweedejaars zijinstromer, 4 dagen per week de meester van Yasmin) ervaart haar gedrag als storend. Hij besteedt veel onderwijstijd aan het corrigeren van dit gedrag. Tijd die Victor gevoelsmatig niet heeft, omdat hij ook aandacht moet besteden aan de andere 29 leerlingen. Victor ervaart steeds meer onrust in de groep. Zijn duo-collega (Anja, 62 jaar, draait op woensdag de groep) bevestigt dit. Samen bedenken ze enkele aanpassingen in het klassenmanagement. De onrust in de groep neemt echter niet af en dat maakt Victor erg onzeker. Yasmin lijkt iedere dag meer moeite te krijgen met concentreren en de interactie tussen Yasmin en Victor bestaat hoofdzakelijk nog uit correcties.

De ouders

Victor heeft Yasmins gedrag op school met haar ouders besproken. Zij zeggen dat zij haar gedrag zoals Victor het omschrijft thuis niet herkennen. Ja, Yasmin is heel ondernemend, maar thuis hebben ze daarmee leren omgaan door heel veel structuur en voorspelbaarheid te bieden. Daarnaast zien zij ook de positieve kanten van Yasmins energie. Zij ervaren het als kwetsend dat hun dochter als een 'probleem' wordt gezien en hebben het gevoel dat Victor onvoldoende gestructureerd te werk gaat en onvoldoende gevoel heeft voor de behoeften van individuele kinderen. Op het kerstfeest, waarbij Yasmins vader als hulpouder in de klas ondersteunde, constateerde vader dat bijna geen enkel kind luisterde naar het verhaal dat Victor voorlas. Observaties als deze geven Yasmins ouders geen goed gevoel.

De leraar

Voor Victor wordt de situatie langzamerhand onwerkbaar. Als hij, na overleg met de intern begeleider (IB'er) van de school, bij de ouders aangeeft dat zij willen dat Yasmin een diagnosetraject in gaat, zodat er hulpverlening ingezet kan worden, schiet dit bij de ouders in het verkeerde keelgat. Zij willen niet dat hun dochter een 'label' krijgt opgeplakt. Zij vinden dat Victor geen duidelijke kaders biedt, waardoor het in het algemeen vrij onrustig is in de klas. Ze hebben inmiddels van zes andere ouders gehoord dat Victor over onvoldoende senioriteit en flexibiliteit beschikt.

Multidisciplinair overleg

Er komt een multidisciplinair overleg met de leraar, de IB'er, het samenwerkingsverband en de directeur van school. De ouders voelen zich overdonderd tijdens dit overleg en stemmen daardoor met tegenzin in met het door school voorgestelde traject. Hierdoor zijn zij thuis ook niet goed in staat om met Yasmin te praten over de achtergrond van het traject en waarom zij geobserveerd gaat worden. Dit versterkt de onrust bij Yasmin, wat weer doorwerkt op school en ineens ook steeds vaker thuis.

Waardegedreven werken

Voordat we beschrijven hoe Yasmin, haar ouders en Victor geholpen zouden kunnen worden, is het goed om de theorie over integrale samenwerking onder de loep te nemen. We richten ons op waardegedreven samenwerken in ondersteuning, hulp en zorg. De begripsbepaling: waardegedreven werken is gericht op het behalen van duurzame resultaten, die aansluiten bij de wensen, mogelijkheden en leefwereld van cliënten. Om de waarde te bepalen wordt de inzet afgezet tegen de kosten die nodig zijn om het resultaat te bereiken. We hanteren de uitgangspunten van de Value Based Health Care en combineren die met de Hydradriehoek voor integrale samenwerking, zoals beschreven in het artikel 'Waardegedreven jeugdhulp'¹. Die samenvoeging levert een werkwijze op voor het bedoelde waardegedreven werken in de verschillende disciplines. Heel concreet gaat het om de volgende uitdagingen:

- Hoe vind je een antwoord op de vraag (need/ondersteuningsbehoefte) van de jeugdige en/of haar of zijn gezin?
- Hoe kun je als hulpverlener het beste aansluiten bij de thuissituatie?

Natuurlijk is het gewenste resultaat (bijvoorbeeld de behandeling van ADHD) belangrijk, maar dat is niet dominant. Het gaat ook – of vooral – om de brede kwaliteit van leven. De leefwereld van de betrokkene is bepalend. De professional kan hier waarde aan toevoegen op basis van ervaring en bewuste differentiatie (maatwerk). Alle inspanningen die nodig zijn worden in samenhang uitgevoerd en in relatie gebracht met de opbrengst

voor de cliënt en zijn of haar naasten. De resultaten zijn meet- en kenbaar.

De vraag is echter: hoe organiseer je een dergelijk proces wanneer er verschillende professionals, organisaties, expertises en disciplines bij betrokken zijn? In het voorbeeld van Yasmin gaat het specifiek om de samenwerking tussen de leraar, de IB'er en de betrokken hulpverleners van het wijkteam, of een specialistische jeugdhulpaanbieder.

Effectieve samenwerking vraagt om een passende organisatie

Aan het begin van deze tekst constateerden we dat de waardegedreven samenwerking tussen jeugdhulpverlening en onderwijs niet vanzelfsprekend en soepel tot stand komt. Dat komt meestal doordat doelen, vormen, werkwijzen en voorwaarden niet voldoende zijn uitgekristalliseerd. Om kinderen en hun ouders structureel goed te kunnen ondersteunen of te helpen is het belangrijk om onderling een duidelijk **samenwerkingsdoel** vast te stellen. Vaak gebeurt dit op bestuurlijk niveau. Uiteraard moeten de professionals hierin goed worden meegenomen. Het samenwerkingsdoel geeft de professionals een duidelijk kader waarbinnen zij structureel kunnen samenwerken.

In het verlengde van het samenwerkingsdoel spreken de samenwerkende organisaties op bestuurlijk niveau vaak een **samenwerkingsvorm** met elkaar af. Werkt men bijvoorbeeld op basis van een lichte overeenkomst met elkaar, of zijn de partijen juist hoofd- en onderaannemer ten

¹ BMC (2018): Waardegedreven jeugdhulp, Amersfoort.

opzichte van elkaar? Vormt men een coöperatie of gaat men zelfs fuseren om gezamenlijk te kunnen bieden wat kinderen en hun gezinnen nodig hebben? De keuze voor een samenwerkingsvorm is afhankelijk van de mate waarin men enerzijds organisatorisch en anderzijds juridisch-financieel wil en moet samenwerken.

Los hiervan moet het dagelijkse werk van de professionals centraal staan bij het benoemen van de grootste waarde voor kinderen en/of hun gezin. Hoe kunnen zij weer verder? Zijn zij niet alleen op de korte maar ook op de lange termijn goed geholpen? Om dit te realiseren is het belangrijk om voor de professionals een bepaalde **samenwerkingswerkwijze** te creëren: praktijkgericht en integraal.

Tot het samenwerkingsverband behoren professionals die elkaar aanvullen in expertise en kennis. Zij kunnen samen meer bieden dan alleen maar het beantwoorden van de voorliggende vraag als oplossing voor de korte termijn. Dit gaat verder dan dat er voor een gezin een hulpverleningsplan en een regievoerder is, omdat de samenwerkingswerkwijze ook nadrukkelijk gericht is op belangrijke hoe-vragen:

- Hoe geef je gehoor aan de echte behoefte van het kind en/of zijn/haar gezin?
- Hoe verbind je in de praktijk verschillende expertises (al dan niet structureel) met elkaar?
- Hoe werk je samenhangend vanuit hetzelfde plan?

Een aantal voorwaarden is essentieel voor het

bereiken van een integrale werkwijze in de praktijk:

- Een van de betrokken professionals is het vaste aanspreekpunt/de trajectbegeleider voor het gezin. Hij of zij voert met of namens de jeugdige en/of het gezin regie op de verschillende acties. Het is heel belangrijk dat deze persoon het gezin kent en begrijpt. Afhankelijk van de situatie kan er ook voor gekozen worden om ondersteuning vanuit het persoonlijke netwerk van de jeugdige en/of het gezin bij het traject te betrekken.
- Omdat de verschillende professionele disciplines alle vanuit hun eigen kwaliteitskaders handelen, is het belangrijk om die kaders goed op elkaar af te stemmen. Het helpt dan dat men elkaars taal leert begrijpen en dat alle betrokkenen op de hoogte zijn van het gemeenschappelijke werkproces.
- Uiteraard moeten er ook regelmatig praktische of financiële zaken geregeld worden. De ondersteuning van het gezin en de onderlinge samenwerking tussen de verschillende professionals moet door de juiste bedrijfsvoering ondersteund worden.

Van de trajectbegeleider vraagt deze vorm van netwerksamenwerking dat zij/hij:

- In staat is om binnen het desbetreffende gezinssysteem present te handelen (aan te sluiten bij de actuele mogelijkheden van kind en gezin);
- De lenigheid heeft om met verschillende expertises (die nodig kunnen zijn) om te gaan;
- Goed kan plannen.

Omdat er vaak kortcyclisch en parallel aan elkaar

wordt gewerkt, moet de trajectbegeleider in staat zijn om ook niet-lineaire werkprocessen te overzien.

Het welbevinden van kinderen op school is – juist voor kinderen in een kwetsbare situatie – van enorme invloed op hun kans op een gezonde toekomst. Uit internationaal onderzoek² weten we dat er twee belangrijke beschermende factoren zijn voor kinderen met een vluchtverleden. Ten eerste: weet het gezin ondanks alles een positief pedagogisch klimaat te creëren? De tweede factor is een zelf gerapporteerde, positieve schoolervaring. Het belang van onderwijs geldt uiteraard voor alle kinderen, maar deze analyse toont aan dat dat extra belangrijk is voor kinderen in een kwetsbare situatie. Welbevinden is een belangrijke voorwaarde voor leerlingen om goed te kunnen functioneren en leren. Volgens de OESO³ kan goed onderwijs niet meer zonder educatie in sociale en emotionele vaardigheden. Het bevorderen van het sociaal-emotioneel welbevinden van kinderen werkt het beste als er sprake is van een schoolbrede aanpak. En dan gaat het ook over het welbevinden van de leerkrachten, de relatie met de ouders, de inbedding in de wijk en de inrichting van de samenwerking met de gemeentelijke jeugdhulp (Bart Looman, Pharos Expertisecentrum gezondheidsverschillen).

Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp

Waardegedreven werken speelt in verschillende sectoren een steeds grotere rol. Ook in het onderwijs spelen steeds meer scholen in op de individuele mogelijkheden en behoeften van al hun leerlingen (bijvoorbeeld in ontwikkelgericht onderwijs). Hierna bezien we deze aspecten specifiek voor de waardegerichte samenwerking tussen het onderwijs en de jeugdhulp.

Doel

Het onderwijs en de jeugdhulp zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, omdat beide vanuit het eigen aandachtsgebied een bijdrage leveren aan de brede ontwikkeling van kinderen en jongeren. De doelen van de jeugdhulp zijn meer gericht op het persoonlijke functioneren, wat de basis vormt voor het functioneren in het algemeen. In de onderwijsdoelen staan de leervorderingen centraal, om de jeugdigen uiteindelijk voor te bereiden op zelfstandigheid en deelname aan de arbeidsmarkt.

Voor het bereiken van beide doelen zijn de vaardigheden van de leraar cruciaal. De bindende factor tussen beide is de verantwoordelijkheid voor de sociaal-emotionele ontwikkeling van de kinderen en de burgerschapsvorming.

² Fazel, M., Reed, R.V., Panter-Brick, C., Stein Mental, A. (2012): Health of displaced and refugee children resettled in high-income countries: risk and protective factors, The Lancet.

³ Zonderop, Y. (09.05.2019): Het onderwijs dreigt zijn doel en relevantie te verliezen. Interview met OESO-directeur Andreas Schleicher, De Groene Amsterdammer.

Het is belangrijk om bij het vaststellen van doelen voor de onderwijs-jeugdhulpsamenwerking de gemeenschappelijke beeldvorming helder te hebben:

- Wat heeft dit kind nodig? Wat wil enerzijds het kind/de ouder en anderzijds de school bereiken?
- Gaat het bijvoorbeeld om Cito-uitkomsten of om het algemene functioneren op school?
- Hebben de school, ouders en kinderen dezelfde doelen?
- Hoe kan hieraan gemeenschappelijk en gelijktijdig gewerkt worden?

Samenwerkingsvorm

Om professionals een goede basis voor hun samenwerking te kunnen bieden is het belangrijk dat de betrokken organisaties (bijvoorbeeld school, wijkteam, welzijnswerk, specifieke specialistische aanbieders, etc.) duidelijke samenwerkingsvormen met in- en externe hulpverleners afspreken. De samenwerking moet niet ad hoc zijn, maar structureel, multidisciplinair en flexibel. Uiteraard moet men hierbij oog houden voor maatwerk. Als er bijvoorbeeld een andere partner nodig is, moet dit geen probleem zijn. De samenwerkingsvorm zelf kan variëren van een zorgoverleg tot een volledige integrale samenwerking. De samenwerking moet de kennis en expertise versterken en niet tot problemen of tot groei van hulpvragen/maatschappelijke kosten leiden.

Werkwijze

Voor de dagelijkse samenwerking met het kind en/of het betrokken gezin is het belangrijk om goed aan te sluiten bij de desbetreffende leefwereld. Wat

speelt er in dit gezin? Wat zijn de eigen mogelijkheden en capaciteiten van het gezin? Het is belangrijk om dit te combineren met de mogelijkheden die de school biedt. Maatwerk is belangrijk, te bereiken door bijvoorbeeld present te werken (zo goed mogelijk aan te sluiten bij de vaardigheden van een bepaald kind en/of gezin en af te stemmen met het betrokken kind en/of gezin). Daartoe werken de professionals samen in een integrale praktijkunit. Afhankelijk van de vraag kan de hulp informeel (bijvoorbeeld door de JIM-aanpak) of juist professioneel van aard zijn. Er zijn bovendien verschillende vormen van cliëntparticipatie mogelijk. Even een zijstapje naar de casus van Yasmin: voor Yasmins ouders, die zich echt niet gehoord voelen, zou dit heel helpend kunnen zijn.

Op het moment dat er – op welke manier dan ook – ondersteuning of hulpverlening nodig is, moet duidelijk zijn wie wat organiseert en wie het gezin eventueel kan ondersteunen in het regiehouderschap. Hierbij is de insteek: parallel ingezette, kortcyclische interventies. De kwaliteitseisen die gesteld worden aan het onderwijs, de ondersteuning en de hulpverlening zijn verschillend. Probeer hiervoor als school een gemeenschappelijke oplossing te vinden met de betrokken partners. Ook al spreek je wellicht niet dezelfde taal, het is belangrijk om minimaal elkaars taal te begrijpen.

Netwerkprofessional

De leraar is degene die het kind en/of zijn of haar netwerk het beste kent. Hij of zij kan analytisch denken en aan de hand van een beknopt plan toetsen wat helpt. Voor de leraar is het belangrijk om te kunnen aansluiten bij de leefwereld van het

⁴ JIM staat voor 'jouw ingebracht mentor'. Het doel van deze aanpak is om meer gebruik te maken van het informele netwerk van het kind.

kind en zijn/haar gezin. Hij of zij kan perspectiefwisselingen toepassen (perspectief kind, perspectief ouders en eigen perspectief als leraar). Bij de uitvoering van het plan geldt: goed is goed genoeg (passend bij het zelforganiserend vermogen van het kind en zijn of haar gezin). De eisen die wij als maatschappij aan de verschillende vormen van frontlineprofessionals stellen zijn in de afgelopen jaren sterk veranderd. Vaak is het nodig om de medewerkers (in dit geval de leraar) hierin goed te begeleiden.

Afhankelijk van de vorm van het onderwijs, de samenstelling van de klas en de werkdruk van de leraar kan het noodzakelijk zijn dat de leraar in deze taken ondersteund wordt, bijvoorbeeld door een onderwijsassistent of een IB'er. Maar de leraar kan ook door jeugdhulpspecialisten gecoacht worden, bijvoorbeeld in de omgang met de meestvoorkomende vormen van problematisch gedrag op school. Dit mag echter niet ten koste gaan van de kennis over en de relatie met het gezin. Belangrijk is ook dat dit werk niet (door bijvoorbeeld een IB'er) overgenomen wordt en dat iemand die het kind minder goed kent in plaats van de leraar handelt.

Waardegedreven werken voor Yasmin

De waardegedreven samenwerking van onderwijs en jeugdhulp in het geval van Yasmin begint met de vragen:

- Hoe kunnen we, aansluitend bij Yasmin en haar gezin, ervoor zorgen dat haar schoolresultaten verbeteren? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat andere kinderen haar niet meer mijden?
- Welke ondersteuning of hulp heeft voor Yasmin en haar gezin de meeste waarde?
- Wie doet wanneer wat?
- Wie zorgt ervoor dat processen en mogelijke uitkomsten goed op elkaar worden afgestemd?

Dit betekent dat Victor in eerste instantie onderzoekt wat goed werkt om Yasmin in haar taken en behoeften op school duurzaam te kunnen ondersteunen. Belangrijk hierbij is om goed aan te sluiten bij de thuissituatie. Yasmins ouders weten dat hun dochter ondernemend is en druk gedrag vertoont. Maar zij zien ook dat zij bij duidelijke regels en structuur floreert. Hebben zij hier voorbeelden van? Groepstafels – die Victor zo gezellig vindt staan – en veel vrijheid in de lesindeling zijn voor Yasmin niet bevorderlijk. Een combinatie van focus, beweging en een duidelijke structuur des te meer, weten haar ouders te vertellen.

Omdat Victor ziet dat het momenteel echt niet goed gaat met Yasmin, spreekt hij tijdens het multidisciplinaire overleg – samen met de ouders – concrete doelen af, die hij op een gestructureerde manier bijhoudt, bijvoorbeeld:

- Victor en Yasmins ouders onderzoeken samen hoe zij de omgevingsfactoren op school passender kunnen maken (bijvoorbeeld

Yasmins zitplek in de klas, een koptelefoon tegen het geluid, een studiebuddy, etc.). Ook onderzoeken zij wat hiervoor eventueel thuis nodig is.

- Yasmin zit tijdens de rekenles vijftien minuten op haar stoel en is in staat om vijf minuten geconcentreerd te werken. Victor ondersteunt dit gedrag door korte, consequente instructies, oogcontact of een schoudertikje wanneer hij ziet dat Yasmin afgeleid is. Er komt een takenoverzicht op haar bureau.
- Omdat Victor aangeeft onervaren te zijn in de omgang met ondernemende kinderen, wordt hij daarbij gecoacht door een medewerker uit het wijkteam. Deze medewerker heeft een achtergrond in de geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jeugdigen. Hij observeert ook Yasmins gedrag (en dat van een aantal andere kinderen in de klas).
- Uit het multidisciplinaire overleg blijkt dat het voedingspatroon van Yasmin wellicht minder bevorderlijk is voor haar functioneren. Het wijkteam kent een specialist op dit gebied, die met Yasmins ouders gaat onderzoeken of er factoren in het voedingspatroon zijn die een ongunstig effect hebben op Yasmins concentratievermogen en gedrag. Indien dat het geval is, zal zij met de ouders kijken hoe het voedingspatroon verbeterd kan worden.

Als na een bepaalde, met elkaar afgesproken periode blijkt dat deze inzet niet toereikend is, kan er eventueel specialistische hulp ingeschakeld worden. Dit kan particulier of via de partners van school met wie de school een samenwerkingsovereenkomst heeft. De wens van de ouders is hierin leidend. Wanneer er vanaf dat moment

meer professionals bij betrokken zijn, moet de inzet van de professionals en de overdracht van deze capaciteiten op de leerkracht goed worden afgestemd (wie doet wat en wanneer?). Deze hulp kan van binnen en/of van buiten de school komen. De school kan hierbij met maatwerk helpen en zorgt steeds weer voor de verbinding tussen de leraar en mogelijke andere professionals.

Bij de samenwerking tussen de leraar en mogelijke andere betrokkenen wordt goed afgestemd wie verantwoordelijk is voor de samenhang van de inzet. Er wordt bijgehouden of de inzet aansluit bij de behoeften van Yasmin of haar ouders en welke resultaten er bereikt zijn. Met het oog op de

privacy (en dat deze niet onnodig in de weg zit) spreken school, ouders en eventuele andere professionals af wie met wie informatie mag delen.

Victor houdt zicht op het ontwikkelplan en bespreekt dit met Yasmin en haar ouders. Deze gesprekken voert hij in kleine kring (leraar, Yasmin en ouders), zodat Yasmin en haar ouders zich op hun gemak voelen. Alleen naar de wens van Yasmin of haar ouders of op zeer dringend aanraden van leraar Victor kunnen voor dit gesprek anderen worden uitgenodigd. Deze werkwijze houdt het persoonlijk, is – zolang het de gewenste resultaten oplevert – voordelig en voegt de meeste waarde toe.

Kinderen doen – naast de ervaringen die zij binnen hun gezin verzamelen – op school ervaringen op die voor essentieel belang zijn voor hun leven. Het onderwijs geeft perspectief. Als kind leer je wat je kunt, hoe je over jezelf denkt en waar je heen wilt. Je leert te vertrouwen om je heen. ATOS (ambulante hulp thuis en op school) medewerkers nemen het perspectief van de leerling als uitgangspunt en werken met de leerling, haar of zijn ouders en de leerkracht samen. De basis hiervoor vormt het plan met concrete doelen die het kind wil bereiken. Dit plan is opgesteld door het kind en zijn of haar opvoeders. De hulpverlener neemt in het traject een meervoudig perspectief in. Enerzijds kijkt de hulpverlener door de ogen van de leerling om goed te zien wat voor het kind van waarde is. Anderzijds is de hulpverlener in staat om met de mensen om het kind heen te bespreken wat er – aansluitend bij de concrete situatie – nodig is om de doelen van het betreffende kind te realiseren. Omdat kinderen en gezinnen verschillen, is de benodigde ondersteuning of hulp bij elk kind net anders. Ook al lijken de gestelde doelen soms heel erg op elkaar. Om deze perspectievenwissel te realiseren werkt de hulpverlener veel op school en kent hij de kinderen, de leraren en de omgeving goed. De hulpverlener werkt handelingsgericht met het team van de school aan een pedagogisch veilig klimaat. Hierdoor realiseren we met elkaar kansen voor kinderen die zij eerder niet hadden!

Janet Schut, Altra Onderwijs en Jeugdhulp

Contact

Waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp biedt kansen

In de uitvoering van maatschappelijke taken neemt het belang van waardegedreven werken – waarbij de behoefte van de leerling of cliënt centraal staat – meer en meer toe. Zelfs zeer complexe organisaties als ziekenhuizen werken inmiddels steeds vaker waardegedreven. In het verhoudingsgewijs eenvoudige voorbeeld van Yasmin en haar ouders is geschetst hoe waardegedreven werken in onderwijs en jeugdhulp eruit kan zien. Na een moeizame start en vele gesprekken begrijpt de school wat er nodig is om Yasmin structureel en in de klas te helpen, voelt de leraar zich gesteund en zien Yasmins ouders waarom het functioneren op school andere eisen stelt dan het functioneren thuis.

Het bijzondere aan een waardegedreven aanpak voor onderwijs en jeugdhulp is dus dat de werkelijke behoefte van het kind en/of zijn ouders niet alleen centraal staat, maar dat ook de ondersteuning, hulp of zorg die hiervoor nodig zijn in alle facetten gestructureerd is. Daarnaast hebben de betrokken leraren of hulpverleners vaardigheden ontwikkeld om als onderdeel van het netwerk – dat zij samen met het gezin vormen – professioneel te handelen. In Yasmins geval is er uiteindelijk niet alleen gehandeld vanuit het aanbod van hulp en de initiële wens van de leraar, maar ook vanuit het perspectief van de leerling en haar gezin.

Voor meer informatie of voor het maken van een (vrijblijvende) afspraak kunt u contact opnemen met:

BMC, dr. Ansgar Willenborg
partner
06 - 51 92 10 91

Colofon

Waardegedreven werken in onderwijs
en jeugdhulp - september 2019

Auteur: dr. Ansgar Willenborg
Productie: PR & Marketing, BMC
Druk: Randstand Groep Nederland

BMC
Spacelab 4
3824 MR Amersfoort

P.O. box 490
3800 AL Amersfoort

033 - 496 52 00
info@bmc.nl
www.bmc.nl

Kijk voor meer informatie ook eens op onze website www.bmc.nl